

Szerkesztői iroda:
Nagyenyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedés
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adatkak vissza.

KÖZÉRDÉK

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félévre . . . 2 frt,
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:
3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.
Nyilttér sora 15 kr.

Lukács László.

Folyó hó 10-én az Abrudbánya-Verespataki választókerületben megtartott országgyűlési képviselő-választás alkalmával Lukács László miniszteri tanácsos, a pénzügy-minisztérium egyik legkiválóbb főtisztviselője, a magyar-igeni választókerületnek éveken át volt képviselője, a bányászati és pénzügyek terén kitűnő szakember választatott meg. Vármegyénk, melynek szülőtte s mely mindég büszke lehetett kitűnő fiára, örömmel üdvözli e választást s különös megelégedéssel üdvözli Abrudbánya-Verespatak választó közönségét, mely saját akaratából, saját kezdeményezéséből léptette fel minden hivatalos kezdeményezés és jelölés nélkül és saját erején vitte keresztül kiváló jelöltjét. — És a mi ritka jelenség a mai korban, megtörtént ez alkalommal, hogy csak a választók ismételt fölhívására fogadta el Lukács László a jelöltséget, kész lévén letenni fényes hivatalát, mely neki, a szép vagyonnal bíró férfinak, éppen nem volt sine cura, hanem széleskörű ismereteinek és tehetségének teljes erejét igénybe vevő erős munkakör, melynek becsülettel felelt meg.

És most a hírlapokban táviratok útján, az „Ellenzék” pedig vezércikkben támadja meg e vármegye köztisztelőtű főispánját, mert — szerintük hivatalos pressiót gyakorolt. Ugyan mivel? és ugyan kikre? — A verespataki választók nem fogadták el Ráth Károly, bizonyára igen érdemes férfi jelöltségét, mert ők, kiknek a bányá-

zat lét kérdés, első sorban olyan férfit akartak megnyerni, ki teljesen ismerős viszonyaikkal, helyzetükkel s aki már sokszor bebizonyított szakérteelmével képes lesz jobb jövőjükön munkálni. Felszólították tehát f. hó 4-én Lukács Lászlót, kinek Vulkojon terjedelmes aranybányája van. Lukács kitért a felhívás elől s csak ismételt kérésre hajlott azzal a kikötéssel, hogy ha a doog nem teljesen biztos, ejtsék el jelöltségét. Nem értesített ő sem főispánt, sem alispánt, sem nem kért semmiféle hivatalos támogatást. Mo'dován Lajos, a verespataki választók pártelnöke, alig négy nappal a választás előtt adott hirt a felléptetésről, mely ily körülmények közt valóban megfelelt azon kívánalomnak, hogy ez a választók szabad meggyőződése legyen s e végből főispáni pressio a választókra csakugyan felesleges lett volna, nem is volt, ezt csak néhány túlzó Ráth-párti választó vélhette, kinek Lukács László érdemeiről s tehetségéről vajmi halvány ismerete lehet. Ráth Károly bizonyára derék ember, helyet is érdemel a parlamentben, de Lukács László még érdemesebb s azonfelül teljesen ismerős levén minden választó előtt, az előny bizalom tekintetében kétségtelenül az ő részén volt. Ily helyzetben tehát hivatalos pressióról beszélni lehet ugyan, de az nem felel meg sem a pressio fogalmának, sem a való tényeknek.

Vajha minden választás olyan lenne, mint a Lukács Lászlóé s vajha minden választás oly érdemes emberre esnék, mint Lukács László, kit örömmel üdvözölünk.

Levelezés.

Maros-Szt-Benedek, 1891. június 9.

Talán nem végzek felesleges dolgot, midőn nyilvánosan is megemlékezem a m. szt-benedeki állami iskola zárvizsgájáról. Hiszen nekünk öröm minden mozzanat a mely csak nemzeti létünk fenntartására, erősítésére irányul. E szent célt pedig az iskolák vannak hivatva előmozdítani első sorban.

Ily hivatásnak él a mi iskolánk is, miről az évi eredménye vizsga alkalmával oly kellemesen győzött meg.

Tudósítói rövidséggel hadd írjak a vizsga lefolyásáról.

A kimutatás szerint iskolába járó növendék volt összesen 34. Ebből 6 vidéki, helybeli pedig 28. Román közülök 4.

Kevés kivétellel e hó 8-án mind vizsgára állottak. Feleltük a tanító tapintatos vezetéséről és munkaszere-téről tanuskodik. Kiemelendőnek tartom a növendékeknek a magyarnyelvtanból való feleletüket. Szép és kellemes hatású volt összhangzatos énekük is.

Ebben az évben lett beállítva a negyedik osztály, mely Fábán K. tanító érdeme, kit méltán illet az az elismerés és dicséret, melyben a jelen volt kir. tanfelügyelő részesítette.

Ha levelem kezdő soraiban nem említettem volna, hogy „örvendetes mozzanat”-ról írok, szólnék még — a tanítás keretén kívül eső, de azért iskolánkat közvetlenül érintő — miserabilis állapotról is. Ezeket azonban hagyjuk más alkalomra.

Tudósító.

TÁRCZA.

Barátomhoz.

(Egy ifju historia-professornak.)

Ha csüggedést ismertem volna eddig,
Azt mondanám: ezéd nem érted el;
Azt mondanám: hallgasd a bus postát,
Ki egy halott nép sirján énekel.
Azt mondanám: feledd a mit tanultál,
Dobd a sarokba szent történetünk!
Mit ér a multnak tündöklő világa,
Ha a jelen csupán szegény nekünk?!

De én hiszek! . . . S bár olykor a jelennek
Szennyfoltja sérti könnyező szemem,
De büszke sugár csillan át fölötte
Szent homlokodra, drága nemzetem!
Oh, ezredévek visszatérő fénye,
Mit vak sötét, homály el nem takar;
Szent biztatás a végtelen jövőre:
Hogy mindörökkön él itt a magyar!

Égő szerelmünk drága szentegyháza,
Egy óriási templom ez a föld . . .
A nép, mely sokszor végigomlott rajta,
Érintésére új életre költ!
Es büszke daczal új esatára menve
Szent akarata új esodát mivel . . .
Te tudhatod! hisz híven följegyezte
A történelem fénybetűivel!

Te tudhatod: hajh! bűne volt e népnek,
De legnagyobb erénye volt e bűn:
Igen szerette földjét! — és e bűnért
Megbűnhődött már sokszor keserűn.
Oly sok csapás és anyai megalázás,
Mittől szemén még most is köny ragyog.
De Isten és a nagy világ tanunk rá:
Igy, megalázva volt a legnagyobb!

Mert hozhatott bár szárnya csatogásán
Földrendítő vihart is az idő:

Értelen ottan az idők viharja,
Hol minden áldozat oly nagy s dicső!
Nagy és dicső! . . . S egy elbűnt ezredének
Ily áldozatja, tudod, mit jelent?
Hogy nem lehet szó, nem lehet halálról:
Egy nép kiöntött könnye, vére szent!

Néz! . . . ott az alvó hősök felriadnak . . .
Attila karján ninesen rozsdá meg!
Ezernyi hős, mikor lesújt e karddal
Szegénynek éri f'nn magát az ég;
Szegénynek, mert ily en villáma ninesen,
S hogy nem lehet, nem, napja fényesebb,
Mint a dicsőség, mely e harcmezőkön
Szent lobogónkra örök fényt vetett!

Nem, nem lehet szó már többé halálról!
Élünk megint! mert élni akarunk!
Ha a pokol ránk ontja legődját,
Lebírja azt is győzelmes karunk!
Kéblünkön él a legdrágább talizmán,
Szent ez előttünk, mint a feszület:
Szevedhetünk, de tégedet megóvunk,
Te mosoktalan, tiszta becsület!

Oh, erre tanítsd te az ifjuságot!
Oh, erre tanítsd ifju jó barát!
Ne te beszélj hozzá, de ajkaidról
Híven beszéljen lelkehez hazád!
S ha szíve van, s ha lelke meg nem romlott,
Megérti, hidd el, e beszédet ő:
S kiolthatatlan, égő honszerelmén
Szilárdan épül boldogabb jövő!

Mutasd meg a szabadság iskoláját,
Hol anyai hős hajtá le már fejét . . .
Oh mindenikre legnagyobb dicsőség,
Hogy nem jelöl ki nyugóhelyét!
Hol vértanúknak glóriája reszket
Szent sírok néma, esőntes orníruil:
— Tanítsd, tanítsd az ifju nemzedéknek —
Hogy a szabadság kertje ott virul.

És megtanulja! . . . És jöhet vihar rá,
Lehet tán sorsa súlyos, mostoha,

De idegennek kezéért esérébe,
Nem! el nem adja önmagát soha!
S ha jön idő, mikor rabszolgalelek
Éles gyilokkal törnek rája tán:
Szent haragjának tükrét látják majdan
A lángborult ég pirulatán!

S akkor — elhagyva csöndes siri ágját,
Mit szeméinktől fényes köd fedez,
Kikél a költő s „barsány riadoja”
A szabadságnak ézengése lesz!
És millióknak ajkán barezkialtás
S népem kezében fölcsattog a kard
Hogy a ki nem szokott még becsületre,
Az sirva emlegesse a magyart!!!

Szabó Jenő.

Tóth Kálmán.

— Irodalomtörténeti arckép V. Szócs Gézától. —

„Petőfi epigonjai” ez az elnevezés nagyon divatos irodalomtörténetészeink körében már egy pár évtized óta. S ugyanezen irodalomtörténetészek közt akadnak feles számmal, a kik a Petőfi-utánzók legelsőjének mindjárt Tóth Kálmánt említik, ezt az igazán mély érzésű, ritka izmos tehetségű, ritka nemzeties lyrikust, a kit Isten is poétának teremtett, s a ki a szerelmi dal, s a hazafias óda t-rén egyaránt örökbecsű műveket alkotott.

Meglehet, annyiban utánozta a legnagyobb magyar költőt, hogy a népies elemeket kereste a költészetben, s abban bizonyára, hogy mélyen lángolón szeretett s szerelmének igaz, őszinte hangokon adott költeményeiben kifejezést. Az ilyen utánzás dicséretére válik bármelyik nagy költőnek is, s hogy költőnk csak annyira utánzott, azt el kell ismernie minden bírálójának, ha csak egy kissé igazságos akar lenni.

Ennyire pedig — bátran elmondhatjuk — minden lyrikus utánozza egymást; s ha Petőfi sokkal nagyobb is a lyrában, az nem zárja ki, hogy más lantosok, s köz-

Ki szereti az életét, igyék HUNGARIA-kávé!

Approbatæ Constitutiones Oppidi Nagy-Enyed in Territorio ejusdem Observandæ.

(Folytatás.)

Edictum 13-um.

Valamely asztal tartók, egy személytől hatvan kis veder bornál többet alludnának, vagy egyéb fizetés helyiben bort alludnának, és akármilyen fizetést borul vennének bé, vagy hogy béhozatásakor az Hadnagynak való hírtételnélkül az Udvarra bébótsátanak, vagy aféle asztali borban csak egy ejtelt is pénzen eladnának — annak a bornak valamennyi vedres lejeud, a mi Kegyelmes Urunk és Tanács urak determinatiojok szerént duplummal büntetődjenek; Conventioját pedig minden Gazda tartozzék Hadnagy Uramnak bé finni, és megmutatni, sub poena fl. 12.

Edictum 14-um.

Valamely Uttza rendben lévő házakba lakó Sellérek házbért fizetnek, bár Ecclesiasticusok házaik legyenek, ha nem Conventioatusok, mindennemű Onust tartoznak a többivel supportálni: különben az olyaténok e Városnak semmi Usussával, fructussával ne élhessenek, sub amissione bonorum. Jobbágyot pedig uttza rendiben senkinek semmiképpen tartani meg nem engedtetik.

Edictum 15-um.

Fazakasok szinnyéről 1664. 2-a Aug.

Fazakas Gábor Czéh Mester Atyánk fia requirálván bennünket engedtetett meg, hogy az hol árulnia szokták miveket, ott az árok*) szélén szint tsinálhassanak úgy mind azon által, hogy a szünek az oldalát egyik felől is se fel ne rojják, se fel ne fonnyák, hanem csak négy ágasokon álljon, tartozzanak annuatim, személy szerént seorsim et sigillatim denar 25. a Városnak bé szolgálatni, ha pedig a Város szükségire fazakat adnának, ebből defalkaltatik, a mennyire valót adnának.

Edictum 16-um.

Hadi készületeiről és felüléről 1663. 8-ra Jan.

A Nemes Tanács, mind Privilegiumának sértődésével, mind pedig specialiter magok fogyatkozásával tapasztalván, az egyenetlen szolgálatnak rossz eventussát, melyet premeditative megakarván orvosolni, hogy a rendszer szolgálat mindenkire igazán intézessék, teltzett, hogy mátol fogván, ezután perpetuo jure observáltassék ille mod és usus azon szolgálatban: Hadnagy ur fl. 12. bírsággal a négy fertályon jó idején tégye hirre abque omni discretionem, gyalog és Lovas nemes Uraméknak, készen legyenek akármely követhető szükségre jó fegyverrel s paripával, vagy idején fogadjon, a szükségkor, fogyatkozás ne essék, melyet ha ki temerarie trans-

* T. i. a vár körül volt szász szélén, mely betöltetvén, most ott házak állanak.

gredialván post habealns, eo facto irre missibiliter Hadnagy Uram 12 frtal az olyan refraktarius Nemes embert megzalogolya, ki helyett mást állítván 's expediálván, annak zálogjából azt az expeditus embert az időnek és útnak messzesége és requisituma szerént contentállyá; Ad haec, mikor közönséges hadi expeditio kívántatik. Ha ki maga személyében viritim fel nem akar ülni, akár lovas, akár gyalog légyen, jó Lovast és fegyverest tartozzék pro se ezen alatt (ha a parantsolat szorosabban nem léssen) állatni; gyalog uraimék pedig, ha lovat nem akarnak állítani, magok személyében mennyenek el, mert a modo in posterum gyalog emberért, gyalog 'soldost sub poena fl. 12. soha senkit be nem vesznek; Hadnagyunknak pedig erre plenaria authoritással lévén, maga busulását el akarván távoztatni, ennek effectualtatására szorgalmatos gondja légyen.

Edictum 17-um.

Szántóföldökről 1745.

Nagy kára tapasztaltatik abban a város népének, de kivált a kiknek Dézsma szokott a földökről járni, hogy némeiyeik város földjeit preteadálván magoknak, azt inculce hagyják, és sem magok meg nem szántják, sem másoknak megszántani nem engedik, arra nézve perpetuo observáltassék, hogy Szent György nap után egy hétig valakik a város földjeit, melyek privátus embereknek adattak, bé nem vetik, mások bizvást megszántatták 's bévetethetik minden ellenzés nélkül.

Edictum 18-um.

A modo in posterum senki is sub poena fl. 3. semminemű marháját a vono marhákon kívül esordán kívül pascualni, 's pascualtatni ne merészelje, hanem minden ember teheneit, borjait, tulkait és sertéseit a csordába agyja. alioquin ha deprehendátatik toties quoties, a feun megirt muletát a 'delinquens desummalják.

(Folyt. köv.)

VEGYES HIREK.

— A budapesti nemzetközi ornithologiai congressus berekesztése után a tudós tagok hajlamaik ismerettségük szerént az ország különböző vidékeit látogatták meg, hogy madárvilágunkkal a helyszínen közelebbről megismerkedjenek, vagy régi és újon szerzett ismerőseiket meglátogassák. Két ily tudós tartozkodik jelenleg városunkban Csató János kir. tanácsos alispán a congressus egyik alelnökének vendégszerető házána, az egyik Zimmermann Tivadar köznagsbergi szenvedélyes madárgyűjtő először fordul meg hazarésztünkben, a másik Madarász Gyula muzeumi ör. már régi kedves ismerőse közönségünknek. A szakmuukán felül maradó idejüket a vidékre tett kirándulásokra fordítják, honnan csak

mérésékelt zsákmánnyal szoktak megtérni, mert a madarak nagy része a nagy hőség elől hűvösebb helyekre, sűrűbb erdőkbe húzódott.

— A dalkör f. hó 20-iki jótékonycélu nyári mulatságán, az esti táncszünet alatt a következő ujan tanult darabokat adja elő: 1. „Vadászdal“ Astholztól. 2. „Nepdalok“ Szentirmaytól. 3. „Erdei dal“ Scholtzól. 4. „Kereső borsdal“ Eckeltől. 5. „Ständchen“ Marschnertől. 6. „Erdei madárka“ Borsaitól.

— A Bethlen-főiskola ifjuságának önképzőkörökéi évzáró diszgyűlésüket ma 14 én d. u. 3 órakor tartják a diszteremben a következő tárgysorozat mellett: 1. Egyházi ének. 2. Evzáró ima Tárkányi György IV. éves theologustól. 3. Borsai: „Bethlen óda“, új átdolgozásban, a főiskola összes énekkarai által. 4. Az általános ifjusági önképzőkör elnökének megnyitója. 5. A gymnasiumi egyes dalkar éneke. 6. Theologiai elnöki jelentés. 7. Az ifjusági titkár jelentése. 8. A két kör pályázatainak kihirdetése. 9. Versenyzavallat Józsa Gyula I. th. és Kovács Dezső VII. g. között. 10. Induló a főiskolai rezes zenekar által. Az ünnepegy végetével az ifjusági nyári mulatsága a sétatéren. — Az ifjuság nevében a nagyérdemű közönségnek szives részvételét és pártolását kéri az önképzőkörök tisztikara.

— A n-enyedi műkedvelő társulat f. junius hó 28-án és 29-én két élvezetes estét szándékozik szervezni két nyilvános előadás rendezése által. „A szerelem varázsital“ című operettből, szorgalmasan folynak a próbák. A főbb szerepekre oly gyönyörű hangkincsessel rendelkező tehetségek vállalkoztak, mint dr. Farnos Árpádné urnő és Girsik Gyula ur kik a miénk-nél nagyobb színpadokon is méltóan beöltöztek helyüket. Méltán sorakozik hozzájuk Kovács Dezső, körül eddig csak azt tudtuk, hogy jeles komikus, szavalló, de már alkalmunk volt meggyőződni, hogy jeles komikus énekes is. A többi szerepeket az aranyos ifjuság tölti be, kiknek kellemes megjelenése, vidor életkedve s üde hangja sohasem téveszti el hatását. A színter kerüli kisebb vigjátékok alkalmat nyújtanak a közönségnek, hogy régen nélkülözött kedvencének Krismanits Vilmosné urnőnek szellemes alakításában gyönyörködjék, sőt egész bizonyossá vehető, hogy Torday Grail Erzsébet k. a., ki Németországban szerzett babárai után a napokban érkezik városunkba Krismanics Vilmosné látogatására, a második napon bemutatja kifejtett tehetségeit azon közönségnek, mely a fejlődő leánya művészi törekvéseit az első anyyra jelölő tapsokkal bátorította. — Az operette gyönyörű solói, duettjei teljesen érvényesülhetnek és kiváló élvezetet fogynak nyújtani azon okból is, hogy teljes zenekari kísérettel lesznek előadva, melyhez a helybeli zeneművelők körének kiegészítésére biztosítva van a gyulafehérvári katonai zenekar egy részének közreműködése is. Az ének és zene betanítást és vezetést Borsai Samu a Bethleu-

tük a finom lelkő, élénk poétai lángolású Tóth Kálmán, eredeti. önálló tehetségek lehessenek.

Hogy Petőfinek voltak és vannak ma is epigonjai fölös számmal, az elvitázhatalan. A kik annyira mennek a nagy példánykép utánzásában, hogy nemcsak gondolatokat, de egyes mondatokat, figurákat is átvesznek tőle; a kik mint Schiller mondja:

„Wie er sich räuspert, wie er spuekt.
Das habt ihr ihm wirklich abgucken.“

ellessik egy nagy költőnek gyakran hibáit, elitéleudő modoroságait is, s azoknak majmolásában tetszelegnek maguknak. A z ilyenek epigonok. Hogy Tóth Kálmán nem volt ilyen, nem szorul sok bizonyítására.

A ki elolvassa Deák Ferenc halálára irt ódáját „Halál“, „Naptól virit“, „Minek is van a szív“, „Előre“, „Az aradi Tizenhárom“ című költeményeit, azonnal beláthatja, hogy eredeti, izmos és önállóan fejlődött tehetség volt.

Életének folyása véges-végig a lázas, de örökké ideálért való küzdés képét tárja élénk.

Előbb szerzetes, majd jogász, a negyvennyolcas nagy napokban honvéd, a szabadságharc lelkes katonája; aztán szerkesztő, politikus. Harcol szóval és tettel, tollal és karddal a hazáért.

És mindig szeretett. Mélyen, igazán, mint csak egy költő, egy igazi költő képes. Szerelmes dala azért oly szívhez szólók, mert az érzelem, melynek kifejezői, őszinte és nem affektált.

Szerelmeiben nem volt boldog. Elérhetetlen ábrándképeket üzött-kergetett:

„Te engemet szeretsz, én másért lángolok,
A kinek szive tán ismét másért dobog.
És így tovább . . . tovább . . . mást szeret mindenik:
Oly csillagok vagyunk, mik egymást kergetik . . .“
mondja „Minek is van szív“ című költeményében.

Pedig melegen, hiven tudott szeretni:
„Itt esküszöm a szabadságnak,
A hol minden fűszál érez;
Esküszöm, hogy szívem minden
Dobbanása a tiéd lesz!“

Esküszöm az égnek, s örök
Sugaraira a napnak:
Esküszöm, hogy téged soha —
Soha, soha el nem hagyjak!“

Sokat szenvedett. S ép ezért annyi a megkapó elegikus hangú vonás költszetében. Elkeseredése néhutt a sarcasmusig ragadja, de aztán ismét visszatér lelkebe a játszi, könnyed ironia, melylyel a világ ferdeségeit nézi. majd meg elborul, hogy ismét megvigasztalódjék, s ismét tovább — reméljen . . .

Hogy is mondja a spanyol közmondás: „la esperanza es la miél, con que se doa la pildora de la vida.“

A nagy nap viharában, mint honvéd is bátran megálta helyét az ábrándozó, félrevonulni szerető, gyöngé testű poeta. S kobzán örök szépen, lelkesen csendülnek meg a hazafias ódák, dalok. Neki, — mint mondja — száz életre elég volt, — hogy akkor élt, midőn a nagy Damjanich járt a földön s nemzete honvédeit csatázn láthatta.

„Nekünk is volt egy jelszavunk
Láza jött a honvéd tőle:
Nem volt abban a halálról,
Nem volt abban megadásról:
Egy szó volt csak, hogy: előre!“

„Voltál-e honvéd te is jó apám?
— Igen, az voltam édes gyermekem;
Hogy én is védhessem a nemzetet
Megengedé a jó Isten nekem,
Mett férfunak a Hon védésénél
Nagyobb kegyet nem adhat már az ég,
Még gyenge ifju voltam akkor én,
Tölgyek között fűszál, — do ott valék . . .“

S mikor aztán minden csendes volt, s a magyar leláncolva, tetszhalatlan feküdt hazájának véráztatva földén, előálltak a poéták, a lombtalanná lett erdők kopárrá tett mezők dalos madarai; vazértek biztatva szólt hozzájuk:

— „Fiain, csak énekeljétek! . . .“

S ők vigasztalták a szegény, rabláncokban nyögő, gyászoló magyart.

Itt is az elsők közt találjuk Tóth Kálmánt.

A guny fegyvereivel üldözte a „Bach-huszárokat „Bolon d Miska“-ja, a legjobb magyar élelap, a mely valaha létezett, hallatlan és nem remélt sikert ért el; olvasták a haza határain tul is és nerették az oktondi, bornirt bezirkerket, az áruló peesovicsokat. Kétszer is elítélte a katonai bíróság, de ő nem csüggedt s újult erővel folytatra kiszabadulása után az osztrák uralom ostorozását.

1865-ben nagy lelkesedéssel választotta meg Baja város legjobb fiát, Tóth Kálmánt képviselőjének.

Négy cikluson át képviselte Baját; s a képviselőház legszorgalmasabb tagjaihoz tartozott. Előbb a Deák-párt hive volt, de később a függetlenségi és negyvennyolcas párthoz csatlakozott. Mint politikus önzetlen, tiszta jellemű, önérdéket sohase hajhászó, s mindenben a haza és közérdeket sohase hajhászó, s mindenben a haza és közérdekekért küzdő képviselő volt.

A színműírás terén is nagy sikerrel működött. Ki ne ismerne „Nők az alkotmányban“, „Dobó Katica“ „A király házasodik“ című darabjait, a melyek mindennap ma is műsoron van elsőrendű színházainknál?

Élete utolsó éveiben nehéz betegség gyötörte. Buskomorra lett, kerülte az embereket, — fájt neki az élet, érezte a halál közeledtét, de kedélye halva volt már:

„Nem ott van a halál, a hol a temető;
Itt is sokszor halunk“ — óh én azt érzem.
Én már rég meghalék; agyam forr és kezem
Mozog még, — de tudom, hogy ez nem élet és
A mi még hátra van: az csak — elköltözés!“

Ez is bekövetkezett 1881. február 3-án. Halálakor gyászolt öltött az irodalom, gyászolt öltött a nemzet.

Emléke, neve élni fog, mig csak magyar lesz a földön. a ki meg tudja becsülni a poétát, a hazafit, az embert, a ki mindig az ideálért, a hazáért s az igazságért küzdött!

főiskola fán volt szives sünkét a m

— K Lukács Lás selője, mos Ráth Károly visszaléptet lasztott kép

— községen lia, melyne féltékenysé Lujza csap sel esett n és szurta életnek Cs seiről, — löcbe kerü

— I vel hallha A ki meg

— I lafehervári s abból 60 gyujtotta t

— T követ dobi mindenik kor látták tál szállott nagy hatás tott a had tól, ugyan

Előző RÖM. KATH kedvező fogá Akadályok“ folytatásán házassági ak merete nélkül tetlen. Iparké állítani, mit előfordulható érvényéhez l jedő munka havaban fog nyal szolgál Antal erdélyi segí, hivatás jog s általáb

Másn öltöztem, karomra f

Az e tértek. Szó lottam is, — T

— M No e majd adna Nr. 1-hez. Vikti

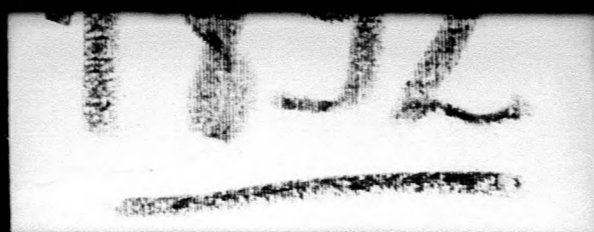
— A gen fiatal Mind

Arabella ne mondható, kutassuk, é sek lehető Igen

benne, tud csak négy előtt: „Bou Igy a

a franczia traktálja. Én o fekszik, azt ményemet

Látom és nem sze gem is elije Ennyi beleszeretett annyira ki

főiskola fíradhatlan ének tanára s tehetséges zeneszerzőnk volt szíves elvállalni. — Ajánljuk ezen előzetes jelentésünket a műpártoló közönség figyelmébe.

— **Képvisező választás.** Abrudbányán f. hó 10-én Lukács László, előbb a m. igeni kerület többször képviselője, most pénzügyminiszteri tanácsos választatott meg. Ráth Károlyt pártja, miután csak 44 szavazatot kapott, visszalépette s így Lukács László egyhangulag megválasztott képviselőül lett kijelentve.

— **Emberölés féltékenységből.** Magyar-Bago közegeben jeles familia hirében áll a Csurár cigány-familia, melynek egyik kiváló tagja Csurár Rupa, rettenetes féltékenységre gyuladt a vele vadházasságban élő Csurár Lujza csapodársága miatt. A bőszi Othello bittal és késel esett neki szíve lángoló szerelemében, s addig ütötte és szurta a boldogtalant, hogy teljesen lemondott a földi életnek Csurár Rupával élvezhető örömeiről és szenvedéseiről, — meghalt. Csurár Rupa pedig az enyedi tömlőbe került.

— **Edison phonograffa** az agy Brassai beszédével hallható vasárnap és hétfőn a „Nemzeti szállodában. A ki megnézi, tanulságos kis esodaművet fog látni.

— **Erdő-égések.** Május havában Alvincen a gyulafehérvári káptalan tulajdonát kepező erdőt felgyújtották s abból 60 hold leégett. Ugyancsak ismeretlen tettes gyújtotta fel Tartaria község és Glück Mór erdejét is.

— **Tréfa.** Jókodvú uraknak tetszett a mult héten, követ dobogálni bé a kerítésen. Négyen voltak ők ott, mindenik dalia, Magyaruzetában lett ez a historia. Mikor látták immár, hogy tréfájuk meddő, ablakon keresztül szállott be a nagy kő. Az egyik oda ment, lesni a nagy hatást, s pohár vízből kapott képre zuhanást. Futott a hadsereg, pedig nem volt mitől, mi rendőrségünk-től, ugyan-ugyan kitől? . . .

Irodalom.

Előfizetési felhívás a „HÁZASSÁGI FELMENTVÉNYEK A RÓM. KATH. EGYHAZBAN“ e. munkára, írta Dr. Lukács Antal, A kedvező fogadás, melyben a főtiszt. lelkeskedő Papság „Házassági Akadályok“ című munkáját részesítette, felbátorított, hogy annak folytatásául jelen munkámmal is a nyilvánosság elé lépjek. Egyedül a házassági akadályokat ismerni nem eég, mivel a törvények alapos ismerete nélkül a felmentvények helyes kioszközlése s végerhajítása lehetetlen. Iparkodtam azért a legkötönyebb szerzők alapján mindazt egybeállítani, mit a lelkesnek és gyontatónak tudnia kell, hogy minden előfordulható esetben ugy legyen képes eljárni, hogy a felmentvény érvényéhez legkisebb kétely se férhesen. A mintegy 32—35 ivre terjedő munka ára 3 frt., elegendő előfizető jelentkezik, f. év szeptember havában fog megjelenni. Gyűjtőknek 10 példány után tiszteletpéldánnyal szolgálak. Marosújvárt, 1891. június hó 1-én. dr. Lukács Antal erdélyi-egyhásmegyei áldozár. Melegen ajánljuk a kiváló képzettségű, hívatásának teljesen megfelelő tiszt. lelkes ur művét az egyház-jog s általában a magyar jogi irodalom barátai figyelmébe.

CSARNOK.

A három jelölt.

(Humoreszk.)

Írta: Dorcsák Dezső.

Másnap tehát ellátogattunk Nr. 1-hez. Szépen felöltöztem, cylindert tettem fel ez alkalommal, a mámit karomra fűztem és egy „Isten segits“ -sel utnak indultunk.

Az emberek jól megnézték és tisztességesen kitértek. Sokan megjegyzéseket is tettek, az egyikét hallottam is, ki barátjával ment és így szólt:

— Térjünk ki, a nagyanyját vezeti!!!

— Milyen tisztos öreg, felett rá a másik.

No ez ugyan szép, ezek nagyanyámnak gondolják, majd adna ez nektek, ha hallaná, de ni éppen elértünk Nr. 1-hez.

Vikti néni bekopogott, az ajtó feltárult.

— Ah bon jour madame, jó napot, szólt egy nem gen fiatal leány, mint méltóztatik lenni monsieur?

Minden bemutatást mellőzve az ajtón beléptünk. Arabella nem volt csunya leány, de oly szépnek mégsem mondható, milyennek a néni festé. Éveinek számát ne kutassuk, én ugyan azt néztem ki belőle, hogy egy idősek lehetünk (már 28 éves vagyok!)

Igen kedves modora van, de egyet ki nem állhattam benne, tudniillik igen szeretem francziául beszélni, de csak négy szót tud, mivel rögtön ki is rukkolt a látogató előtt: „Bon jour madame, monsieur és adieu.“

Igy azután nem lévén több rendelkezésére bocsájtvá a franczia nyelvből, tehát a halgatót folyton e szavakkal traktálja.

Én olyan ember vagyok, ha valami a nyelvemen fekszik, azt kimondom, tehát itt is megmondtam véleményemet és kértem hagná el ezt a rossz szokást.

Látom, látom, hogy Árpád monsieur is deák volt, és nem szeretett tanulni, de azért ne higgye, hogy engem is elijeszt a tanulástól.

Ennyit mondott és megaprehehdált. A mennyire beleszerettem, (mert még nem bolondultam bele) ugy annyira ki is ábrándultam e szavakra.

Másnap ily tartalmu levelet kaptam:

„Árpád monsieur!

Ön rosszul viselte magát nálunk, tehát mindenféle reményről tegyen le és ne várja, hogy én boldogítani fogom; láthatta tegnap, hogy nem szeretem, tehát ne bolonduljon utánam monsieur. Vikti néni mondá, hogy ön nagyon szó kimondó, no hát ez nem jó és sokszor bajja keverheti magát érte. Most tehát adieu Arabella.“

Ettől megszabadultam, még egyszer átfutottam a levelet és szemem megakadt egy helyen, mikor azt írja: „Vikti néni mondá . . .“ tehát a mámi árulkodott mgyek kérdőre vonni.

Betoppantam hozzá és ő a bibliából silabizálta József és Putifárné történetét, mely igen tetszet neki.

— Néni mit mondott rólam Arabellának? kérdém haragot szinlelve.

— Mit? szólt feltekintve a könyvből.

— Hát árulkodott reám, ez igen szép és jellemző! Ezután oda adtam a levelet.

Vikti néni bizalmasan közelebb huzta székét és miután elolvasta a levelet, mondá:

— No bizony, mintha érdemes lenne ezért haragudni. Négy csak kedves Árpád, maga ugy sem lehet boldog egye oly nővel, ki ha szép is, de pénze nincs, azt én jól tudom.

— Bizony ez meglehet.

— No hát lássa! Mielőtt a belsőbb viszony kifejlődött volna, jobbnak láttam megakadályozni, mert tudja maga képes mindenki beleszeretni, ez pedig nem jó ám. De majd kárpótolva lesz a másodiknál, vagy a harmadiknál!!! Oh az isteni harmadik! Az, az! És oly közel hajlott magyarázatában, mintha azt akarná velem megérteni, hogy inkább a harmadikba szeressem bele.

— Kedves néni, mondám teljeten megszelidülve, látom, hogy nekem jót akar, de hát az mondó vagyok, menjünk mi csak egyenesen ahhoz a harmadikhoz.

— Ugyan mit gondol édes Árpád! Még azt mondanák, hogy lebeszéltem, pedig ettől Isten mentsen!!

Belenyugodtam és másnap elmentünk Nr 2-höz, kit Bájligetti Addának neveztek.

Ez a bájos (majd aztmondtam bájos) hölgy, költőnő volt.

Mihelyt megismerkedtünk rögtön az irodalomról kezdénk beszélgetni s kérdezé vajjon olvastam-e „Holdfény“ című költemény ciklust?

— Oh hogy ne! felelém és mindgyárt hozzá is tettem a kritikát: — A lehető legrosszabb versek azok közt, a melyeket valaha olvastam.

— No hát köszönöm a bököt, azokat én irtam.

Tableau!

Levoltam forrázva és biztosra vettem, hogy másnap megkapom az elutasító levelet.

Ugy is lett.

Megkaptam — versbe írva. A másik levéllel abban egyezett meg, hogy ő sem szeret engem, tehát hagyjak fel a reménnyel s több effélével.

No hát jól van! Ott van a harmadik, az isteni harmadik és mentem magam vigasztalni Vikti nénihez.

— Nénikém, nincs-e nekem költői érzékem? Ezt írta Adda kisasszony.

— Ugyan hogy volna!

— Micsoda, nem is hiszi? adjon csak 100 pengőt, ugy elköltöm ma este, mint a pinty! Azután a kisasszony is elutasított.

— Vigasztalja magát, majd a harmadik aztán elismeri minden tehetségét, ő már előre is szerelmes önbé. Ugy bizony!

Vikti néni újból kezdett dicsőhymnuszt zengeni, a harmadikról és ugy agyon dicsérte, hogy nemesak beleszerettem, de már imádtam is — láthatatlanban (mi nálam talán igen könnyen megy.)

Siettem még az nap „udvari“ szabómhoz, szalon ruhát rendeltem, új cylindert vettem ez alkalomra.

Gondolataim mindíg nála voltak. Mily szépen képzeltem őt és a mi fő százezresnek! Mily szép fogatom lesz — feleségem pénzéből, magam fogom hajtani. Kifizetem minden váltómat stb. efféle.

Három nap mulva bejött a nagynéném.

— Hát kedves Vikti néni mikor megyünk a Nr. 3-hoz? Már alig várom.

— Mit? Ahhoz bizony nem megyünk, mert minden nap nála van.

Elhültem!

— Kedves Árpádkám mi baja? én magát — imádom!

— Kikérem magannak, én a harmadikat szeretném látni.

— De hát az én vagyok.

— Ugy-e elveszel Árpádom?

Paff, ime egy nő, ki a férfit kéri meg.

— De hát kedves néni én nem vehetem el, mondja csak hány éves?

— Komolyan kérdi? szólt habozva.

— Komoly az ügy!

— Hát . . . hát . . . harminczöt . . .

— Az egyik fele ugy-e Vikti néni.

— Ne sértteges kedves Árpád, inkább öleld meg kedves Viktoriádat!

Meghátráltam.

— Én imádom? Bizony ez ellen tiltakozom!

— Mit? Hisz te mondtad tegnapelőtt, hogy imárod azt a harmadikat! Ugy-e most azt kérde, miért vittelek el kettőhöz, kit ajánlottam? Azért, hogy lássam vajjon könnyen meghódítható vagy-e és sajnos igen! de segitettem rajta, mert rögtön össze is vesztettelek . . .

— De néni! beszéljünk másról . . . szakítam félbe

— Én erről akarok beszélni.

— Tehát azt mondom, hogy én nem vehetem el mert a fizetésem csekély, mikorra pedig nőmmé tehetném, akkorra már a hamut is mamunak fogja mondani.

— Ne hidd azt Árpád. Van nekem pénzem, megölnék abból!

— Beteg vagyok, szóltam kis idő mulva, s kértem hogy távozzon el, majd meggondolom a dolgot és holnap megfogom mondani.

— Hogy hagyom el? a világ minden kincséért sem! ezzel megvettette az ágyamat és mellém ült ápolni.

— Betegség . . . a kolera kiütött . . . Ázsiába, talán én is elkaptam . . . néni is megkapja . . . menjen unen . . .

Mikor én elhagytam ő kezdé rá:

— Kedves Árpádom ne légy beteg, nem tarthatjuk meg az esküvönket, pedig én imádlak . . . nagyon ha meghalsz én is utánad megyek . . .

Igy, folytatta monologját, de én tovább nem hallgattam, mert a jótékony álom megkönyörült rajtam és fel sem ébredtem 4 óráig.

Felnyitottam szemem s láttam, hogy az én nagynéném oda borult a párnámra és csendesem alszik.

Egy mentő gondolat jutott eszembe. Kiugrottam ágyamból, miután gyorsan felöltöztem néhány sort vettem a névjegyemre:

„Tisztelt asszonyom!

Szó sines róla, hogy én elvegyem. Látom nem szabadulhatok öntől, tehát megyek, szököm! Anyámhoz utazom, oda küldje mindenemet. Ide teszem a koszt pénzt. Isten önnel! Legyen boldog.

Árpád.“

Siettem el és másnap anyamnál voltam, elmondtam neki a történeteket és ő álmélkodva hallgatta az „én nagynéném“ históriáját s kijelenté, hogy ő, is apám is (isten nyugosztalja) egyetlen gyermekei voltak szülőiknek, tehát nekem ninies is nagynéném!

* * *

Ilyen bolond az én történetem.

Nem mondok sokat már. Letettem ábrándjaimról, s elvettem egy kedves, jó nőt s ma már egy kis Árpád gögicsél karjaimon.

Neki is elmondtam hogyan akart egy öreg hölgy nőmmé lenni s ő mosolyogva jegyzé meg:

— Lásd, miért vártál a harmadikra, megvert az Isten én vagyok most a nyakadon.

. . . A felelet egy hosszú édes csók volt . . .

Vége.

SZERKESZTŐI IZENET.

Sp. M. N. Lak. Bészvétel olvastuk méltó elkésredését s ha a szomorú példa felemlítésével sikeresen el tudók rettenteni az ifjú női nevezéseket ugy az illetőtől mint hasonló társaitól, valóban készséggel vállalkoznánk a helyes reform érdekében kérésre teljesítésére, de miután ezen nagy feladatot a vidéki élő hírharang is talán kellően teljesíthetné, másfelől pedig a bíróság is bizonyára megteszi a magáét, részvétünk mellett csak Heine azon szavait idézhetjük: Es ist eine alte Geschichte und doch immer neu.

Közgazdaság.

Gazdasági állattulajdonosok és gazdák figyelmébe.

Állattenyésztésünknek kétségbevonhatatlanul javára szolgálna, ha az, a kinek valamiféle állatra szüksége van, egy helyt fáradtság és számbavehető költség nélkül, tájékozódhatnék a felől, hol kaphatna olyan állatot, a milyent keres. A venni szándékozók dolgának könnyítésével, az eladók érdekét szolgáló eme célnak előérésére s

igy közvetve állattenyésztésünk javára, az erdélyi gazdasági egyesület állatkiállítási szakosztálya elhatározta, hogy az egyesület hivatalos helyiségében az erdélyi részek állattenyésztői eladó állatainak nyilvántartására könyvet nyit, melybe mindenki bármiféle lovat, szarvasmarháját, juhát, sertését és házi szárnyasait ingyen bejelentheti s a mely könyvet az egyesület hivatalos közege bárkinek betekintésére ingyen átenged.

Az állatkiállítási szakosztály ebben az ügyben csak annyit tehet a vevő és eladó megterhelése nélkül s az ennyivel is járó költségeket készséggel hordozza s ennek fejében — könnyen megérthető okokból — egyedül annyit kíván, hogy az eladó — bejelentő — haladéktalanul értesítse a nyilvántartási könyvet vezető erdélyi gazdasági egyesületi titkári hivatalt, ha bejelentett állatát eladta.

Az állatkiállítási szakosztály gondoskodni fog arról, hogy a vásárló közönség széles körben tudomást szerezzen arról, hogy az erdélyi részek állattenyésztői eladó állatai felől hol nyerhet megbízható tájékoztatást és mivel Kolozsvárt sok idegen vevő fordul meg, bizton reméli, hogy bejelentési könyvét sokan fogják igénybe venni s így az eladók érdeke hathatósan elő fog mozdítani. Más részről azonban a venni szándékozók is szerfelelt nagy szolgálatot fog tenni a bejelentési könyv, melyből sok utazgatás, tehát idő és pénz megtakarításával tájékoztatást szerezhet a felől, hogy hol találhatja azt az anyagot, melyet keres.

Az eladó állatokat a könyvbe bevezetni és e könyvet a venni szándékozók betekintésére becsajítani, a kitűzött cél lehetőleg teljes elérésére még nem elegendő sem az eladók, sem a vevők szempontjából. Szükséges lesz a levélben, valamint táviratokban kérdézőkódokhoz hasonló módon felvilágosítást, utbaigazítást adni és szükséges lesz a legolvasottabb belöldi és külső országú lapokban, alkalmas módon, publikálni, hogy mi van eladásra bejelentve. Mindezen szükséges teendők költségei azonban a szakosztály pénzeire nem tudja hordozni. Erre a célra igénybe kell hogy vegye úgy az eladókat, mint a vevőket; s tekintettel arra az egyetlen tényre, hogy hirdetés és közvetítési díj fejében a már általános uzus szerint, rendszeresen mind a két fél sokat ad ki: egy a vevők, mint az eladók méltányosnak fogják találni, ha az eddigi hirdetés és közvetítési díj kis részének megfelelő összegét, a szakosztály igénybe fogja venni.

Ugyanis, ha az eladó azt kívánja, hogy széles körben publikáltassék: miféle eladó állatai vannak, akkor a bejelentéssel egyidejűleg küldje be postautalvánnyal a bejelentett állatokért kért ár szerint a következő összeget: ha a kért ár 250 frtnál nem több: 1 frtot

" " " " 500 " " "	1 frt 50 krt,
" " " " 1000 " " "	2 frtot.
" " " " 2000 " " "	2 frt 50 krt,
" " " " 4000 " " "	3 frtot,
" " " " 4000 felül van	3 frt 50 krt,

még pedig loért, szarvasmarháért, juhért, sertésért, szárnyasokért külön külön ugyanennyit, ha mindjárt egy alkalommal lesznek is bejelentve.

Az a venni szándékozó pedig, a ki levél útján akar felvilágosítást, minden tudósításért küldjön be postautalvánnyal vagy bélyegben 50 krajcárt, a távirati tudósításért pedig 1 frt 50 krt.

Könnnyű belátni, hogy az állatkiállítási szakosztály kitűzött célja akkor fog igazán nagy hasznára válni az erdélyi részek állattenyésztésének, ha a nyilvántartási könyv tartalma gazdag és változatos leendő s így a venni szándékozót fog a kielégítheteni s így annál nagyobb forgalmat fog csinálhatni. Minden egyes bejelentés tehát nemcsak az illető eladónak, hanem egyszerűs mind az összes eladónak érdekét mozdítja elő.

A bejelentők tájékoztatására szükségesnek tartjuk megjegyezni, hogy a nyilvántartási könyvnek öt külön része van a lovak, szarvasmarhák, juhok, sertések és házi szárnyasok számára a következő rovatokkal:

1. az eladó neve, lakása, u. posta, megye;
2. a hely, hol az eladó állat (nyáj) megtekinthető;
3. az egyén, kinél az eladó állat (nyáj) felől tudakozódni lehet, lakása, u. posta, megye;
4. az eladó állatnak (nyájnak) a venni szándékozók alapos informálására lehetővé tevő leírása;
5. az eladó állat (állatok) ára.

Hogy az eladó s a venni szándékozó érdeke egyaránt megkívánja a rovatok pontos és megbízható betöltését, önként értetik és nem igényel magyarázatot; az arra vonatkozólag azonban meg kell-jegyeznünk, hogy itt alku tárgyát képező árról lehet csak szó és hogy olyan árt jelenteni be, mely a venni szándékozót elriassza, az eladó érdekével homlokegyenest ellenkezőnek.

Kelt az erdélyi gazdasági egyesület állatkiállítási szakosztálya végrehajtó bizottságának Kolozsvárt 1891. évi április hó 26-án tartott üléséből.

Sz. SZAKÁCS PÉTER gr. BÁNFFY GYÖRGY
titkár. sz. o. elnök.

Felelős szerkesztőség:
Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN
Kiadótulajdonos: WOKÁL JÁNOS.

HIRDETÉSEK

Fekete, fehér és színes selyemkelmék
métere 60 krtól 15 frt 65 krig, egyszínű és mintázott. — Ca. 240 különféle fajta és 2000 különböző színű, méter vagy vég számszámra bérmentve küld. G. Henneberg es, és kir. udvari szállító Zürichben, mintákat azonnal küld. „Levelekre Svájcba 10 kros bélyeg ragasztandó.”

7659—1890.

tkv.

Arverési hirdetés.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság által övegy Grünfeld Leopoldnének Bába Todor elleni végrehajtási ügyében végrehajtó kérelmére a végrehajtási árverés 19 frt tökéltetés, 6 frt 30 kr végrehajtási már megállapított, valamint a jelenlegi 5 frt 60 kr és a még felmerülő költségek kielégítése végett végrehajtást szenvedő Bába Todornek a gombási 91. sz. telekjegyzőkönyvben Af 1, 5, 7, 8 és 9 r. sz. a. ingatlanaira 665 frt megállapított kikiáltási árban elrendelte.

Az árverés 1891-ik évi június hó 30-ik napján d. e. 9 órakor Gombás községhez tartozó fog megtartani.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át végrehajtó kivételével készpénzben, vagy ovadék képes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételért az árverés jogerőre váltta után 2 egyenlő részletben 30, 60, nap elatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6%-os kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál, mint bírói leteti pénztárnál letézteni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint telekkönyvi hatóságnál és Gombás község előjáróságánál tekinthetők meg.

A kir. járásbíró, mint könyvi hatóság
Nagyenyed, 1891. január 20. Vinczenti kir. aljbíró.

VADÁSZ SZERELVÉNY
egy idomított kutyával és két kölykével jutányos árban eladó BIRÓ LAJOS-nál NAGYENYEDEN.

A szépség ápolására ajánlja a Salvator-gyógyszertár

NASICBAN, Eszék mellett,

dr. SPITZER ARKENŐCSÉT — á 35 kr.
dr. SPITZER MOSDÓVIZET — á 40 kr.
dr. SPITZER valódi SALVATOR-szappanját á 50 kr.
dr. SPITZER lyoni RIZSLISZTjét — á 50 és 80 kr.

Arkenőcs és mosdóvíz az arcot minden folttól, pörsenéstől, szep-lőtől megtisztítják s ezáltal az archórt megfinomítják Dr. Spitzer arkenőcs 50 év óta a világ minden tájékára küldetik. ÓVÁS. Csak a nevemmel ellátott kenőcs mentes a higanytól s más ártalmas fémektől. A rossz következményekért, melyek más arkenőcs használatából erednek, sem miféle felelősséget nem vállalhatok. A bőr szépítésére egyedül áll a szépítő-szerek közt. A bőrnek már rövid használat után gyöngé, friss, fehér, fiatalos színt ad, mint ez semmi más toilette-szer által el nem érhető. Felvilágosítások minden szépség hibájáról és érdekes röpirat: „Toilette-titkok” ingyen és bérmentve. Ismételadókknak különösen nagy engedmény. 3 frton felül bérmentve. Csomagolás ingyen. 1 frton alul semmi sem küldhető. Küldeményünk tartalma kívülről fel nem ismerhető.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolvasottabb magyar lap az 6—34

„EGYETÉRTÉS”

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közönség lapja hiteles forrásokból származó értesüléseink gyorsasága, alaposasága és sokasága, rovatunk változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „EGYETÉRTÉS”-t népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legérdeklőbb s e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „EGYETÉRTÉS” közöl. Gazdasági rovat elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s tőzsdéi tudósításainak bőségével s alaposaságával ma már nem versenyezhet más lap. A kereskedő s iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt az „EGYETÉRTÉS”-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárcájában, annyi regény olvasmányt ad mint egy lap sem. Két, három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30-40 kötetnyi regényt, részint eredet, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés” olvasói. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „EGYETÉRTÉS”-re, melynek előfizetési ára órá 1 frt 80 kr., negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „EGYETÉRTÉS” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

Nyomatott Wokál Jánosnál Nagyenyeden.

ÜGYNÖKÖK
törvényileg megengedett sorsjegye / részvételtetés mellett eladására mindenhol általunk a felvételtnek Fővárosi váltóüzletársaság
ADLER és Tsa
BUDAPEST (6-6)
Füredi és Dorottya-utca sarkán.

GYÖNYÖRÜ AJÁNDÉK!

Soha sem lehet több ily jutányos

! ALKALMI VÉTEL!

Majdnem ingyért csak! 2 frt 75 kr csak!

egy előnyös zsebóra

egy elegáns láncsal!

Összes fióküzleteim felhagyása miatt kénytelen vagyok a felhalmozott óriás mennyiséget hamarosan elárulítani, s így eladok matól fogva egy igen finom és pontosan járó

ZSEBÓRÁT

urak, gyermekek és hölgyeknek

2 frt 75 krért

és az órához egy láncot is cs. tolok ingyért.

— Megrendelések gyorsan teljesíttetnek —

SZÉTKÜLDÉS UTÁNVÉTELEL.

ELSŐ és LEGNAGYOBB ÓRA RAKTÁR
(POLLÁK KÁROLY CÉG) 6-10
BÉCS, 2/2 Novaragasse Nro 43.